

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo
leto \$8.00. Pošamezna številka 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year
U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

••••• 83

No. 243, Tues., Oct. 16, 1934

V priznanje in v počast Father Omanu

Koliko nas je, ki delujemo med svojim narodom in ki se v polni meri zavedamo, da naše delo ne sme biti v smeri samo-ohranitve, osebnega dobička, lastnega napredka in udobnosti, pač pa, da se zavedamo, da smo poklicani, da delujemo z isto vnemo, vztrajnostjo in ljubezni tudi za napredek našega bližnjega, predvsem pa našega lastnega rojaka. Nikdar posameznik ne premore dosti, toda v skupnem nastopu in prizadevanju si lahko mnogo olajšamo gorje in trpljenja v življenju, ki je prerado nudi pelin in osat, in redkokdaj sladkor in medico.

Gotovo je poln resnice stari pregovor, da ne samo, kar mož mora, pač pa kar more storiti, je pravi mož. Mož, ki se v polni meri zaveda odgovornosti, katero ima napram sebi in napram narodu. Mož, ki pazi, da je čist in spolnjuje svoje dolžnosti, potem pa z vsemi sredstvi, ki so mu na razpolago, deluje v telesni in duševni napredek svojega bližnjega, kajti od narave niso vsi oblagodarjeni z enakimi talenti in v načinu slučajih potrebujemo pomoči in sodelovanja eden od drugega.

Mož, o katerem nismo samo mi, pač pa tudi ves slovenski narod v Clevelandu, oni narod, ki je čistega, razumnega naziranja, prepričan, da spolnjuje svoje dolžnosti napram sebi, poleg tega pa že nad dvajset let požrtvovalno deluje za materialni in duševni napredok svojega naroda ne samo v Clevelandu, pač pa tudi po ostali Ameriki, kamor ga kličejo, da jih bodri v hudi življenski borbi, ta mož je Father John J. Oman, župnik slovenske župnije sv. Lovrenca v Clevelandu.

Dasi rojen v Ameriki od krepastnih gorenjskih staršev, pa je Father Oman odlično zaveden Slovenec, kateremu je spolnjanje narodnih dolžnosti ena prvh nalog v življenju. Koliko v Ameriki rojenih Slovencev imamo, ki bi se v polni meri zavedali odgovornosti, ki jo imajo napram svojemu narodu, katerega sin so! Father Oman je Slovenec, ki v polni meri izpolnjuje svoje narodne dolžnosti.

Poleg narodnega učitelja je pa Father Oman enako iskren, ljubezljiv in uspešen duhovni vodja svojega naroda. Njegova beseda zaleže, ker so ljudje prepričani, da mu prihaja iz srca, ker vedo, da sam tako misli, čuti in deluje, kot mu kipi vodilna, bodrila duhovna beseda iz ust. O njem se lahko reče, da narodu sledi ne samo njegovemu vzgledu, pač pa tudi dejanjem in besedam. V verskem kot narodnem oziru skuša Father Oman v krepastni čistoti voditi svoj narod, in to se mu je v dolgih dvajsetih letih njegovega plodnognega delovanja v obilni meri posrečilo!

Narod v Clevelandu, predvsem pa narod v župniji sv. Lovrenca, je že dolgo časa gojil iskreno željo, da enkrat predi svojemu priljubljenemu voditelju poseben dan, namenjen in posvečen delovanju Fathera Omana. Težko je kaj takega pripraviti, in to predvsem iz vzroka, ker Father Oman ni priatelj bučnih izjav, nepotrebnih besed, sijajnih priditev in hvale, ki največkrat prihaja iz praznega srca.

Toda to pot so hvaležni Slovenci sklenili prirediti srečanost, ki je dostojna dovolj za plemenitega moža. Nedelja, 21. oktobra, je določena kot nedelja priznanja in spoštovanja napram Fatheru Omanu. V naselbini praznujemo dnevno godovne, rojstne dneve, poročne in druge obletnice. Povsed se zbira stotine ljudi, da praznujejo dostikrat dogodek manjše vrste. Nedelja 21. oktobra pa je določen kot narodni dan priznanja moža, ki je v slovenski naselbini v Clevelandu nad 20 let neumorno, nesebično, vztrajno in ljubezljivo deloval v telesni in dušni blagor svojega naroda. V nedeljo, 21. oktobra, je dan posvečen narodnemu prijatelju in delavcu, plemenitemu duhovniku in voditelju — Fatheru Omanu!

Dan se bo praznoval kot želi Father Oman. Zjutraj bo v cerkvi slovensa sv. maša in te sv. maše se udeleži sam clevelandski šef Rt. Rev. McFadden, ki želi videti na lastne oči, kako sledi narod svojemu voditelju. Po sv. maši pa bo sprejem in kosilo v S. N. Domu.

Slovenci v Clevelandu, ki znate vpoštovati delo enega svojih največjih mož v naselbini, ki je prišel reyen med nas in je še danes enako reyen, ker pri njem nikdar ne ve levica, kaj daje desnica svojemu bližnjemu, ako vpoštovate delo svojega nesebičnega, vzornega voditelja, oglasite se v nedeljo pri sv. Lovrencu. Ne samo župljani fare sv. Lovrenca, pač pa ves slovenski narod v Clevelandu je povabljen v nedeljo! Pridite, da vidi vzorni sin našega naroda, da zna naš narod nesebično delo svojega sina globoko spoštovati.

Ustanovitev Škrjančkov v Euclidu

Euclid, O. V bogastvu prirode glejmo, da uporabimo vse naše smo vsi verige, katere nas vežejo, da skupno vodimo celoto sveta. Seveda vsi in vse ne moremo skupno ustvarjati bodočnost. To misliti in vedeti vsega. Nekateri te to, drugi zopet drugo. Tako je v splošnem, pa najsi pri narodih ali pri posamezniku. Mi Slovenci, kot del celote ali skupine, ne smemo zaostajati, temveč

je. Ako se ne bi bili naši starejši brigali za to, mar mislite, da bi sploh za nas vedeli, kaj in kdo smo? Ne!

Poglejmo narodne domove in cerkve. Najbolj odlične osebe v Ameriki vedo za nas in nas poznajo. Zakaj? Zato, ker so se naši pionirji brigali za narodno delo. Ali naj mi njihova pota opustimo? Nikakor ne! Danes imamo stokrat boljše prilike kot so jih imeli oni ta čas, ko ni bilo tlakanih cest, ne avtomobilov, ne električne, ne lepih dvoran kot jih imamo danes. Vidite, čas in dobra volja je vse prinesla, velika in koristna dela.

Rada bi vedela, če bo tudi sedanja generacija s tem nadaljevala, ali bo morda še agilnejša? Upam, da! Sedaj imamo zlato priliko, da naše mlade učimo. Dajmo danes, da ne bo jutri prepozno.

Kakor vidim, je veliko zanimanje za slovensko šolo. Hrepene je po znanju slovenskega jezika je tako veliko, da je kar veselje. Starši, nič ne čakajte, kar takoj pripeljite svoje otroke in jih vpišite v mladinsko šolo. Ali ne boste veseli, ko boste videli, da vas vaš otrok pravilno razume? Da, gotovo boste veseli in vsak bo rekel, češ, zakaj nismo s tem že prej pričeli.

Tukaj v Euclidu so že bile vje 6. oktobra. To je bilo veselje! Vsak je hotel biti prvi. Seveda je že navada, posebno pri otrocih. Škoda, da ni bilo Mr. Grdina zraven, da bi jih bil spravil v tisto škatlico, da bi jih namekral pozneje pokazal na platnu. Toda upam, kadar se bo vse uredilo, da bo Mr. Grdina z veseljem prišel, kaj ne, Mr. Grdina?

Dne 4. oktobra se je vršila sezja šolskega odbora v društvenem domu na Recher Ave. Izvolilo se je odbor do 20. junija 1935. Odbor je po sistemu kot pri društvih. Ime mladinskega zborja: Škrjančkar, kar zelo odgovarja, ker pesem Škrjanček bo njihova himna. Njih učitelj, Mr. Seme je zelo spreten v svoji profesiji. Upam in želim, da ga bodo naši Škrjančki poslušali in ubogali ter se dostojno obnašali pri vajah. Starši, v imenu odbora in direktorja vas prosimo, da podučite svoje otroke, da se obnašajo kot v šoli. Ne bi bilo lepo, ako bi se v dvorani dela škoda, kajti potem smo mi starejši odgovorni. Pregovor pravi: kakršen si doma, tak si drugje. Pozdrav! Za publicijski odbor:

Mrs. J. Hrvatin.

Na obisku pri naših farmerjih

Youngstown, O.—V nedeljo 7. oktobra sem šel nekoliko za razvedrilo po Genevi in Madisonu. Kakor drugi, tako misl sem imel tudi jaz, da si nekoliko ogledam grozdje, kakšno je in koliko se bo dobilo iz njega dobre kapljice. Pot me je nanesla mimo poznanega rojaka in farmerja Louis Perkota v Madison, O. Okrog hiše vidim vsepolno avtomobilov. Obrnem se torej proti hiši, da vidim, kaj imajo, da je toliko vasovalcev. Perko mi pove, da obhajajo njegove hčerke rojstni dan in mi pove, da naj tudi jaz prisede. Vsel sem bil povabilna in nisem si tudi njegovo grozdje in ga nekaj kupil. Trta ni posebno obročila, ker je pozebla, ampak kar je grozdja, je pa izvrstno.

Ko pridev nazaj do hiše, ravnovidim, kako vlečejo pečenega prešička iz zidané peči. Pečenka je dišala, da me je prijetno šegetalo po nosu in takoj sem sklenil, da ostane tam, dokler bodo drugi, da česa ne zaudim. In ručem, da se prav nič ne kesam za čas, ki sem ga prebil v tisti gostoljubni hiši. Prišli so stari in mladi prijatelji od vseh krajev: Iz Madisona, Geneve, Fairporta, Clevelandu in tudi Youngstown je bil zast

pan. Lepo smo se zabavili ves ni.

Zvezčer je pa mladina prišla na svoj delež. Soseda, Mr. in Mrs. John Zakrašek sta namreč dala na razpolago prostor za ples. Brata Frank in Joe Zakrašek sta pridno igrala vesele poskočnice. Prijateljice in prijatelji so slavljenki prinesli lepa darila za njen rojstni dan in ji izkazali svojo naklonjenost in ljubezen.

Na mizi tudi ni manjkalo raznih dobrat. Sredi njih se je pa koščila lepa torta. In da ne bo kake pomote, koliko je stara slavljenka, so bile na torti priplejene zelene svečice, 16 po številu, leta njene starosti.

Kot rečeno, dobro smo se imeli. Bilo nas je preko 70 samih veselih obrazov. Mr. Perko nam je pa pridno donašal tisto združilo, po katerem se bolj trdno hodi. Prav lepa hvala!

Slavljenki, gospodični Alojziji pa kljeme: še mnogo srečnih let v življenju!

Eden navzočih.

Nove slike iz domovine in velika predstava

Ker je postal že hladno in se moram vrniti nazaj v dvorano, sem se dogovoril z direktorjem S. N. Doma na St. Clair Ave., da mi odstopi veliki auditorij za 24. oktobra, to je v sredo, da priredim eno posebno veliko slikovno predstavo, ki bo nekaj posebnega radi novih slik, ki sem jih ravnonkar prejel iz domovine in pa radi novih aparativ in glasbe, ki sem si jih nabavil po tem, ko so mesti zgoreli ravno pred letom dni nazaj.

To posebno slikovno predstavo sem namenil, da jo priredim v zahvalo vsem tistim, ki so mi majha meseca t. l. priredili "surprise party." Ker sem takrat ob enem prejel tudi posebna darila v denarju, sem si za isti denar nabavil nove filmske aparative in nove slike iz domovine, da bom s tem lahko ustregel ljudem z mičnimi slikami in tako pokazal hvaležnost do naroda, ki mi je na moj 60 jubilejni dan.

Paro, ki prihaja iz kotla ohlade, tako da teče potem v posodo, v kateri se loči v vodo in olje. To olje je zelenkasto svetlo, a njega duh je tako močan, da je bolj grenak nego sladak. To olje služi za podlagu vsem parfumom in finejšim limoni.

Pridelava rožnega olja je draga vsled množine vrtnic, katerih je treba. 300 do 400 cvetov je treba, da dobijo en kilogram vrtnic, a 3000 do 6000 kilogramov cvetov je treba, da pridelajo en kilogram olja. Tedaj je treba kakih milijon cvetov, da se pridelajo en kilogram rožnega olja.

Ta množina cvetov pa je več,

kakor pridela ena družina v enem letu.

In celoti pridela Bolgarija letno kakih 2000 kilogramov rožnega olja.

Pridelava rožnega olja je draza vsled množine vrtnic, katerih je treba.

Pretekli teden so odprli cesto Janeza Tomca iz Škrilj.

Janez je med

svojčas župan podzemelski,

je ljudem zelo veliko dobrečam.

— (Dolenja vas pri Ribnici.)

Pretekli teden so odprli cesto Je-

lenov Žleb-Rakitnica.

Slavje je

bilo prav pomembno, le škoda,

da je vedno nalivalo.

Sredi gozdr

da je bil postavljen mal oltarček.

Ka

krat katerega so se zbrali goz-

podje Rudež iz Ribnice, inženier

župan Hribar, delavec itaj pri-

razni zastopniki.

Župnik Škulat

je v daljšem govoru povdarij

to početek pravega napredka

krščanstvu, že leževzajemnega

delovanja delodajalca in delav-

stva, nakar se je izvršil blago

Polo

cesta. G. M. Rudež je otvoril

nov zgrajeno cesto z zahvalnega

županu g. Hribarju in gospodarju

skemu odboru Ribnice, nakar jom

načelnik g. Jos. Trdan pozdravil

nov delo kot važno zvezo velikih

gospodarskih kompleksov z Rakitnico

in glavno cesto v ribniški doliniesu

G. Lovšin je povdralj gospodaren

ski pomen nove ceste zvezne

in posebnim

ogledom.

Seveda, v vsaki fari imajo svoje gg. duhovnike, katere ljubijo. Pri nas imamo č. g. Rev. John Zakrašek sta namreč dala na razpolago prostor za ples. Brata Frank in Joe Zakrašek

Prigode lovcev v malajskih džunglah

(Izvirni prevod za "Ameriško Domovino")

Njegova glava se je pričela tel s svojimi močnimi rogovi s edalje bolj povešati, nato pa klečen na kolena, slabotno ukajoč. Nenadoma pa se je zabil tudi z zadnjim delom leesa, se zgrudil na tla, iz gob-pa se mu je ulila kri.

Zdaj sem se spustil z drevesa ter se predvino približil mestu, ker je ležala moja karabinka, atem sem pobral, nato pa ob-al, opazujč bika v njegovem mrtvem boju. Nihče izmed talajev mi ni sledil in ko sem zaklalic, naj pride dol, niso ubogali. Končno sem u, da jih prepričam, da ni no-ne nevarnosti več, pognal eks-lozivno kroglo v tilnik.

Zdaj smo izkopali grob, ka-or smo položili Aliju, nato pa pravili skupaj svoje stvari ter toda kmalu se je premislil in napotili nazaj proti vasi. Mo-mrzlica je postala zdaj že ta-huda, da sem se večkrat one-vestil in da so me morali o-ta-nositi. V vasi sem več dni bival, da si naberem moči za-ohod proti obali.

Od tu sem odšel najprej v rga-lembang, kjer sem prebil pr-il jec mesece med temi dobrimi i, kilalaci; tu je bil tudi Alijev regam. Bila je moja dolžnost, da stni-rinesem Alijev kris staremu azno-adžiju, njegovemu stricu. Ko Urh starci hadži čul o smerti svoje-ja sina, je vprašal:

"Tuan, ali je junaska umrl?" "Da, in v mohamedanski ve-je je koda goz- rček gos-in- arjan. To je pomenilo, da je bil zdaj a potoj dobiti Ali gotovo v paradi-sa... .

NEVERJETNA ZGODBA

Sinček zdravnika Van Nagel iz mesta Gouda je sedel pri oknu in bral zanimive indijske povesti. Kar se pripelje mimo težak truk in slučaj nanese, da poči pnevmatika ravno pred hi-

šo, kjer je sedel pri oknu mali Fritz. Dečko se je glasnega po-kako takoj prestrašil, da je skočil kvišku in skozi zaprto okno ter si pri tem precej močno prerezal žile na roki. Glasno kričeč teče fantek s krvavečo roko v kuhinjo k materi. Mati je ravno takrat držala v roki posodo z vrelo vodo. Pri pogledu na krvavečo roko svojega sinčka, spusti mati posodo iz rok in krop se zlije na psa, ki je spal pri štedilniku. Z glasnim pro-testom skoči pes kvišku in pla-začno ogledal sem v tisto smer in pašošlušal; ob robu džungle sem v celapazil nekaj temnega, kar je revo. Noč je bila mirna in ugodna skitnja lov. Zdaj pa zdaj je zapihalo gozapraca in zašušljala po džunglavne. Prva se je oglasila nočna Vastica s svojo popevko. Mimo en tojega obraza je švignil noč-stnik metulj. V džungli je nekaj a cešumelo. Suhljad je pokala. Na planu je stopila elika žival. Nisem je spoznal, premijevalec mi je zašepetal: To je gaur. Domačin je videl težek njelej, kakor jaz. Takoj nato je gaur zavil nekoliko v stran, ta-vede da nisem imel za strel ugodi-uznime smeri. Tik za njim sta stote-meli še dve živali, ki sta, sluteči horda nevarnost, hipoma zopet-zginili v džunglo. Gaur, ki je stal, je skočil proti jezeru ter kakor bliskoma obrnil, sklonil glavo k zemlji, kakor bi se ho-

Rezultat vse prigodbe je bil sledēc: Fritz prerezano roko, mati je bila odstrahu v omed-levici, pes je dobil močne ope-kline, da so ga morali ustreliti, dekla je dobila dvoje złomljene reber in fant, ki je padel z lestve na deklo, je bil edini, ki je odnesel zdravo kožo.

V sak dan ena

Kateri dan je bil Washington rojen?

Po starem koledarju je bil

George Washington rojen 11. februarja 1731, po novem pa 22.

il d-februarja 1732. Ko je angleški

či, d-parlament sprejel Gregorijansk

ter nukledar, je premenil začetek ci-

Zapisnik 8. redne konvencije SDZ vršeče se od 10. do 19. septembra 1934, v Girard, Ohio

Prvo zasedanje

V pondeljek 10. septembra, točno ob 9:10 zjutraj pozove gl. predsednik SDZ, sobrat Frank Černe delegacijo k redu in odpre 8. redno konvencijo Slovenske Dobrodeline Zveze z sledečim nago-vrom:

V imenu članstva Slovenske Dobrodeline Zveze tem potom otvarjam osmo redno konvencijo Slovenske Dobrodeline Zveze. Moj pozdrav vam! Sporočani bratje in sestre, glavni odborniki in odbornice, delegatje in delegatine, to je osma redna konvencija Slovenske Dobrodeline Zveze in po pravilih v vseh ozirih sklepna. Držite se parlamentarnega reda, vaše besede naj bodo plemenite in plodonosne za posameznika in skupino, katero two-rimo kot dobiti in vestni člani naše procvitajoče Slovenske Dobrodeline Zveze.

Tri leta so minula odkar je bila zadnja redna konvencija v Slovenskem Delavskem Domu v Clevelandu, Ohio.

Od takrat je nemila smrt pobrala iz naše srede 146 bratov in sester in 16 članov mladinskega oddelka, med njimi sta bila tudi dva delegata zadnje redne konvencije, oba vneta delavca na društvem polju in zagovornika Slovenske Dobrodeline Zveze, katerih pogrešamo danes tukaj in to sta bila brata John Widervol, član društva Sv. Cirila in Metoda štev. 18 in Frank Gantar, član takujšnega društva Slovenska Bistrica štev. 42., ki je predlagal in dosegel, da se osma redna konvencija danes vrši tukaj.

Vseh teh naših bratov in sester se ob otvoriti osme redne konvencije Slovenske Dobrodeline Zveze s spoštovanjem in hval-ježnostjo spominjam, zato vas pozivljam, da izkažete svoje so-čutje s tem, da vstanete z svojih sedežev.

Hitro so potekla tri leta in v tem času se je marsikaj spremeno-

niti. Gospodarska kriza, katero smo čutili že pri zadnji konvenciji in vendar se nismo dovolj dobro pripravili, tako, da smo moralimeti izredno konvencijo, da je malo omilila gorje, da moramo vsaj članom za ašesment pomagati, da lahko ostanejo še dobrin aktivni člani Slovenske Dobrodeline Zveze, ker drugače bi jih bilo na stotine dolgoletnih članov črtanih.

Zavedati se moramo in gledati na to, da pravila uredimo tako, da bodo odgovarjala vsaj do prihodnje redne konvencije, da ne bo potreba nepotrebnih inicijativ in referendumu.

Pri vsakemu gospodarstvu na svetu se danes gleda nato, da se vsaka stvar izboljšuje, ravno tako moramo mi gledati nato, da gremo z duhom časa naprej, gotovo pa v smislu ustave in načelne izjave Slovenske Dobrodeline Zveze, katera je bila sprejeta pred dvajsetimi leti in še danes odgovarja.

Konvencija je najvišja postavna oblast, vi ste tista sila, vi ste tista postavna oblast, tisočiči je obrenih na vas in od vas se pričakuje, da napravite najboljša pravila, ki bodo v korist članstva in napredok organizaciji.

Društva so vas izvolila kot delegate in delegatine osme redne konvencije, izvolili so iz svoje srede najboljše može in žene, po-znam vas vse osebno, da imate velike izkušnje na društvem polju, zato boste lahko kos tej težki nalogi.

Zavedati se moramo, da nas čaka težko delo, večje kakor ga je imela še katera konvencija Slovenske Dobrodeline Zveze.

Zavedati se moramo, da članstvo S. D. Z. od nas vse mnogo pričakuje, in dolžnost naša je in odgovornost napram članstvu, da delujemo složno, bratsko in sestersko za procvit in napredok Slovenske Dobrodeline Zveze in njenega članstva.

Naša največja naloga je, da smo si tolerantni napram drug drugemu.

Stvarna kritika je vedno na mestu in stvarna kritika dela delavca ali gospodarja.

Kdor dela, dela včasih tudi napake, čeravno ne vedoma in iz napak se tudi učimo.

Ali poznate kakega človeka na svetu, ki nima nobene napake in ni nobene napake še v svojem življenju naredil? In če je kateri, potem še nič delal in je že s tem naredil največjo napako, ker ni nikdar nič v svojem življenju naredil.

Kdor je pa vedoma kaj zakrivil ali poneveril, naj se ga strogo obsoodi po pravilih S. D. Z.

Vi ste sodniki, sodite nepristransko, pošteno in pravično de-lo glavnega odbora.

Ne pustite, da bi se zanašalo sovraštu ali pa razdrojenost na tej konvenciji, delujmo nato, da si ohranimo bratsko in sestersko zavest in da damo vse naše sile in sposobnosti za dobrobit celokupnega članstva, s tem bomo pokazali, da smo vredni zaupanja, za kar nas je članstvo izvolilo.

Želeč mnogo dobrega uspeha osmi redni konvenciji, da bi Slovenška Dobrodelna Zveza rasla in napredovala in da gledamo na to, da pridobimo vse Slovane v državi Ohio, katerim dopuščajo naša pravila.

Posebno pa, da pridobimo našo mladino pod okrilje Slovenske Dobrodeline Zveze, ker mladina bo najboljši temelj in podlaga bodočnosti.

Delujmo tako, da jo podvojimo na članstvu in finančni pod-lagi ob prilikl petindvajsetletnice, katerega bomo obhajali drugo leto dne 13. novembra 1935.

Bodite mi iskreno pozdravljeni in vam kličem: živel in dobro došli!

Gl. predsednik nato imenuje poverilni odbor, ki naj pregleda poverilne liste delegacije. V ta odbor so imenovani: Joseph Skuk, Genovefa Supan, Joseph Ponikvar, Kattie Kogoj, John Zalar, Joseph Trbižan, Agnes Zalokar, Agnes Skok, Frank Debevec.

Gl. predsednik vpraša gl. tajnika, če imajo vsi oni, ki so bili sporočani od društva za delegate, plačan asesment. Gl. tajnik po-roča, da vsi.

Odobri se, da gl. nadzorni odbor pregleda poverilne liste poverilnemu odboru.

Gl. predsednik sugestira, da bi šla zbornica naprej z delom v času, ko je poverilni odbor na delu. Zbornica se z sugestijo strin-jai.

Gl. predsednik nato čita spored konvencije, ki ga predloži zbornici in odobritev ali sprememb.

Nato gl. predsednik razloži, da če bi se zbornica strinjala z načrtom, da bi se zborovalo po odborih, da ima že te odbore odbrane, če jih hoče zbornica potrditi. Bere nato razne odseke in njih članstvo.

Nato se vname živahnna debata glede te ideje. Prva se oglasi k besedi sestra Brada, ki misli, da bi tako zborovanje ne bilo pravilno in priporoča, da zborujemo kot smo na prejšnjih konvencijah.

Delegatinja Močnik je tudi zato, da se vse stvari rešijo na

konvenciji.

Ludvik vpraša, če je dovolj prostora, da bi posamezni odbori lahko zborovali in če je delegacija na to pripravljena.

Abram misli, da bi se zborovalo po odsekih, toda vse bi se predneslo pred zbornico, kjer bi se vsaka stvar odobrila ali zavr-gla. Priporoča, da se zboruje po odsekih.

Durn smatra, da temu sistemu nismo privajeni in bi konven-cijo nazadnje le podaljšati.

Pollock vidi stvar za priporočljivo, toda ker takega načina zborovanja nismo vajeni, ne priporoča tega.

Bajt tudi ni za idejo, posebno letos še ne.

Dolčič je mnenju, da če bi hoteli to proizvajati, da bi bil moral glavnega odbora to idejo prej prinesi v javnost. Zato naj ostane po starem.

Pucelj predлага, da se debata o tem zaključi.

Zbornica torej osvoji predlog, da zborujemo po starem sistemu.

Gl. predsednik nato prebere spored konvencije, kot ga je odo-bril gl. odbor.

1. Pozdrav delegaciji po gl. predsedniku.

2. Gl. predsednik imenuje poverilni odbor; poverilne listine istih naj glegleda gl. odbor.

3. Poročilo poverilnega odbora.

4. Čitanje imen delegatov in gl. odbora.

5. Volitev konvenčnih odborov: 1. predsednika, 2 podpred-sednika, 2 zapisnikarja, konvenčnega tajnika in reditelja.

6. Ureditev dnevnega reda.

7. Poročilo gl. odbora.

8. Poročilo delegacije: poroča eden za vsako društvo.

9. Poročilo konvenčnih odborov.

10. Interpelacija gl. odbora.

11. Razno; razmotrivanje v korist organizacije.

12. Volitev gl. odbora, glasila in prostor prihodnje konven-cije.

13. Zaključek konvencije.

Durn sugestira, da se bi volil odbor petih oseb, ki bi pregledal delo gl. odbora.

Gl. predsednik svetuje, da naj bi delo vršil gospodarski odbor, ki bi tudi priporočal visokost dnevnice.

Penko predлага, da se sprejme dnevni red kot predložen.

Lah priporoča, da bi gl. predsednik še enkrat prebral ome-jene posamezne odbore.

Gl. predsednik tolmači, da bo zbornica volila odbore po po-trebi.

Gl. predsednik da na glasovanje glede sporeda konvencije, ki se sprejme z veliko večino.

Gl. predsednik nato prebere zbornici spored zborovanja, in sicer:

1. Otvoritev seje.

2. Čitanje gl. odbora in delegacije po številkah.

3. Čitanje zapisnika in odobritev (zadnjih dveh sej).

4. Poročila raznih odsekov.

5. Odmor.

6. Nadaljevanje konvencije.

7. Čitanje dopisov in brzjavov.

8. Zaključek seje.

Abram priporoča, da se vključi čas zborovanja.

Trebec meni, da Abram ni na mestu, ker da se bo to določilo pozneje, ko bo sprejet poslovni red.

Gl. predsednik priporoča, da se določi čas zborovanja sedaj.

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

Berta je sunek spretno parala. "Gospod stražmojster, lahko pogledate moj potni list in moje listine."

"Ali je posedoval oni Hrvat ali pa še poseduje kako orožje?"

"Tega pa ne vem, gospod stražmojster."

"Vaš oče je tu umrl. Hotel vas je obiskati. Vi ste si nadejno drugo ime."

"Mati in vse sestre in bratje so umrli v siromaštvu, gospod stražmojster. Nisem hotela, da bi me bil vsakdo nanje spomnjal. Saj nisem mogla ničesar spremeniti in tudi ne bi mogla očetu pomagati."

"Hrvat ali Primorec, o katerem ste govorili, ali je ta vedel za denar?"

"Kak denar?"

"Potom vas na primer?"

"Ne vem sploh, o čem govorite."

"Izognil se je pogrešanemu?"

"Na skrivaj se je umaknil, ker ni hotel, da bi ga kdo kot jo je pripravilo na svet! Pro-

delavca ob tako pozni uri videl v gostilni."

"Ali je bilo kako nesporazumljene med pogrešanim in tem — Ilijom Sormanom?"

Niti najmanjši znak ni izdal zadetka. "Ne da bi jaz vedela."

Stražmojster je nenadoma prenehal, zaprl beležnico ter jo spravil v službeno torbo.

Počasi sta šla s tovarišem, tularnim stražmojstrom, ki je zunaj čakal, v dolino. Za njima je Horvatička na skrivnem stisnila pest. Ko bi temu zmešala par zrnic podganjega strupa med sladkor ali kavo, tudi ne bi bilo mnogo škode...

Kako da je vse to vedel, kako da je stavil vsa ta tako zahrbtna, nesramna vprašanja? Nevarnost ni še minila. Pričenjala se je šele. Horvatička je besno želela, da ne bi nikdar živila, ali vsaj živila po postavah in v poštenju. Prokleti naj bo telo njene matere, ki je izradovnosti pridružil.

"Tu, v tej bližini je torej padel strel, ki ste ga slišali?"

Vidmar je v zadregi praskal znojno glavo. "Mislim, da, gospod stražmojster, a priseči ne bi mogel. Tako sem bil zaspan,

da nisem pri tem niti najmanj mislil, niti na uro nisem pogledal. Na kresno noč se dogaja-

jo vsakojake stvari. Strel pač,

nu — in obrnil sem se na drugo stran in že me ni bilo več."

"Tudi jaz sem čul strel," se je vmešal Košutnik. "Spal nisem, pač pa sedel še pri kresu. A natančne ure tudi jaz ne bi mogel povediti."

"Eno uro po polnoči, takoj sem doslej ugotovil," je pripomnil stražmojster. "Ali bi se ujemalo?"

"Ne, ne bi se ujehalo," je izjavil odločno Primož. "Kake do-

kleta naj bo tista strašna noč, ki je napravilo predčasno vdovo in gospodarico same sebe. Prokleti naj bodo vsi ti moški, ki morajo človeka takoj napraviti nosnega. Proklet naj bo ves ta svet z vsem svojim ustrojem in bojem za obstoj in proklete vse skušnjave..."

Opazovati vse, a nikakor se ne izdati, je premišljeval stražmojster. Ta stara, opolzka kača, ki se je še v precepuyzivala v klopčič, se napihovala, sekala. Dovolj vzrokov za domnevo in sumnje. Najti in dokazati bo pa težko ali sploh nemogoče. Pač je večkrat skočila na poskušano draženje in tudi usekala po nastavljeni šibi. Ali iz tega še davno ne bi mogel storiti spisa, ki bi ga lahko predložil sodniji. Nekaj ni bilo v redu v tej preklicani hiši. Nekaj, mnogo. Ko bi lahko pogrebel globlje do- li..."

Zagarski mojster je voljno in obširno povedal, kar je vedel. Vodil jeorožnika na mesto, kjer je našel krvavo sled in Košutnik, ki je baš pri žagi zaznamoval hlode ter z mojstrom izmenjaval domače spomine, se jim je iz radovednosti pridružil.

"Seveda opanke. Zakaj? Tega ne moreš zamenjati z drugim?"

"Kako pa je izgledal ta od- tis opanke?"

"Moj Bog, kako naj bi? Ka- kor vsak drug pač. Hrvati tam preko, ti nosijo vse opanke."

Stražmojster je postal pozoren. "Zakaj vprašujete? Ali mislite kaj posebnega pri tem?"

"Seveda mislim, ta prokleta duša! Ko pa tako zalezujem neko sumljivo opango že cele tene!"

Gori v Selovcu v rujavi ilovi-

ci sem vidi odtis prvič, še da-

nes ga vidim pred sabo, tako ši-

rokega in okroglega in nobenega

človeka ni bilo v bližini, a sled

je vendarle bila sveža, še od ti-

stega jutra, bi stavl. In potem

še parkrat ob meji. In od tiste-

ga časa nekdo lov. In padajo-

streli, kakor ta. Obstreljenega

srbnjaka sem tudi našel in oddal

v grad. In vedno ta opanka, ka-

kor bi jo duh pustil. To je že

isti človek. A, naj čaka, ako

jaz tega enkrat zalotim, tega

psa..."

Stražmojster je dobrotljivo in po predpisih svaril. "Na, na, sicer nimam prav za prav tu v vaši deželi nobene pravice govoriti. A proti postavji se ne sme nihče pregrešiti. Ali ne bi bilo škoda za vas in vašo puško?..."

Tako, torej pri vas divji lovci love in vi menite, da je to v zvezi z lastnikom te opanke?"

"Speči mi pojesti bi se dal, ako ni temu tako," je besno klel Košutnik. "Divjačina je od tega dne nekam plastična in tudi menj je je. Par živali mi manjka. Jaz vendar ne morem biti povsod za temi prokletimi dušami!"

Orožnik je zamišljeno gledal Primoža s svojimi temnimi in strogimi očmi. "Ali vam nisem nekdaj dal nekaj razumeti? Se spominjate?"

"Morebiti; ne vem." Gorenje se je nenadoma zastrmel drugam. "Ako tega prokletnika zasacim, razum mu bom izpuštil iz glave in ga potem obesim na najbliže drevo."

Stražmojster obraz se je nenadoma zresnil. "Opozoriti vas moram, da v moji navzočnosti ne smete tako govoriti." Omilil je nekoliko strogi način. "Menim: ker pravite, da ne morete biti povsod. Le iskati morate na pravem mestu. Morebiti ste že na gorki sledi, a niti ne sluttite. — Dovolj. Vaše kranjske zadeve me ne smejo brigati. Opalk je vsekakor mnogo na tem svetu. Kakega posebnega znamenja niste zapazili?"

"Ne razumem se na tako," je odvrnil Primož nejevoljno. "Saj to ni pošten čevelj z žebli in podkvijo, ta hrvatska copata."

"Vi tudi ne?" je vprašal orožnik Vidmarja.

"Ničesar. Pa saj je tudi bilo na drugo stran potoka."

"In vendar je tudi med opankami razlika," je poučeval stražmojster. "Krpe na primer, odtisi šivov in često tudi odtisi okraskov ob strani. Tudi niso opanke različnih pokrajjin enake. Na to morate torej začasno paziti. — Tjakaj gori, pravi-

bre pol ure, tri četrti ure pred te, je vodila sled?"

"Prosim, stopite semkaj, gospod stražmojster. Nekaj maledi se še sedaj vidi. Lahko bi se pa tudi zvali sem dolni kust ustrezen srbnjak."

"To? Ah, kaj, to je le pot divjačine in nič drugega," je potredoval omalovaževalno svoje naziranje Košutnik. "Sem že večkrat videl kakega srbnjaka, ki je skočil tu dolni in tudi dober srbnjak je zraven, za katerega bi mi bilo žal, ako bi ga Hrvati do- bili."

"Seveda, sedaj bi tako izgledalo," je ugovarjal Vidmar, "ko je vse izprano in zabrisano. Ti- sti dan, tisto jutro pa je tako izgledalo, kakor da je nekdo vlekel za seboj srbno ali sploh kaj drugega težkega. Nekaj malega tudi razumem."

"Pot divjačine," je vztrajal Košutnik.

"Na lastne oči se hočemo prepričati," je odločil stražmojster, "drugega itak ne moremo sedaj storiti."

"Težko sta korakala oba orožnika v svojih težkih škornjih in pasovih po strmem bukovem bregu. Vidmar ju je spremljal, Primož je trmolgil zadaj. V grmičevju je nenadoma stražmojster težko sope obstal. "Tu, tu bi bilo utegnilo vsekakor biti nekaj pokrito ali pa da je samo tu ležalo. Listje je sveže premaknjeno."

Vidmar se je muzal, Košutnik se je škodožljeno zasmjal. "Tu se je srna valila." Zadovoljno je pogledal naokolo. "Izgledal sploh kakor dober štand, lep odstrel na vse strani."

"A tu, škorja od tega debelca je vsekakor bila odgrnjena od kakega težkega predmeta."

"Tu se je ščegal srbnjak in še velik povrh, gospod stražmojster. Tega bi mi moral odstreliti, kajti itak se pri nas hrani. Hrvati s svojimi zarjavilimi puškami bi ga itak samo zapakali..."

Stražmojster si je z veliko ru- ži. Tega vsekakor ni mogel imenovati, gubiti kak srbnjak. A vaše od- vijačine proti potni obraz. "In že vidim, vsakorožnik bi moral že biti lovec ali pa vsaj razumeti kaj o lovu. In gozdovih bi mu bilo koristno."

"Bojte bi še bilo, ko bi bil vsakovec istočasno tudi orožnik," je odvrnil Primož. "Potem bi bil vedno kratek proces in malo arestantov in le malo tekanja po sodnijah, le lisice in grobarji bi imeli malo več dela..." Gledal je pomandrana tla in se nenadoma sklonil. "Ali ste vi gospod stražmojster izgubili to? Ta svinčnik?... Morebiti vam je padel z robcem?"

Stražmojster je segel po svinčniku. "Moj svinčnik? Ne, saj ga imam tu. Vaš tudi ni, gospod Vidmar? Potem smo vsekakor nista nekaj." Preiskoval je na- tančno kaka dva palca dolg svinčnik. "Hardmuth št. 3 se še lahko čita. Kaj čudni temni made-

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že SEDAJ.
L. R. MILLER FUEL INC.
1007 E. 61st Street. ENDICOTT 10

Moderna preša za grozdje!

Prešamo dopeljano grozdje proti mali odšodnini. Prodajamo sode, grozdje in mošt, najboljše kvalitete, po najnižjih cenah.

Kdor hoče dobro kapljico, ta naj jo naroči pri

THOM KRAŠOVEC

17721 WATERLOO RD.

Sodi, grozdje, mošt!

Kakor vsako leto, tako bomo tudi letos postregli z najboljšim blagom po najnižjih cenah.

Anton Fidel

672 E. 152nd St.

ER DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

CITA VSAK RAD

IMAJO

OGLASI

V TEM LISTU

največji uspeh!

Dober časopis je dober tovariš!

AMERIŠKA DOMOVINA

vedno prinaša
NAJNOVEJSE NOVICE
POUČNE ČLANKE
LEPE POVESTI

RAZNE
ZANIMIVOSTI

NOVICE IZ
STARE DOMOVINE